

ταχύτατα ν' ἀναγκάσῃ τοὺς ἀνθρώπους νὰ ἐνασχοληθῶσι καὶ περὶ τοῦ φυτοῦ τούτου, ὅπερ ἐν τῷ καρπῷ αὐτοῦ οὐ μόνον βούτυρον ἐγκλείει ἀλλὰ καὶ σάπωνα καὶ κηρία.

Μετὰ τὸ βουτυρόδενδρον ἰδοὺ ἕτερον ἀφρικανικὸν δένδρον τὸ γαλακτοδένδρον ἀνάλογον τῷ ὑπὸ τοῦ Οὐμβδδολδου ἀνακαλυφθέντι ἐν Βενεζουέλλα τῆς νοτίου Ἀμερικῆς. Τὸ ἀφρικανικὸν γαλακτοδένδρον παράγει χυμὸν ἄφθονον γαλακτώδη χρώματος λευκοῦ καὶ γεύσεως εὐαρεστοτάτης. Ὁ ἰθαγενὴς ἀνευρίσκει ἐν αὐτῷ οὐ μόνον ποτὸν ὑγιεινὸν καὶ δροσερὸν ἀλλὰ καὶ τροφὴν ἐπίσης πολύτιμον καὶ οὐσιαστικὴν, ὅπως εἶναι τὸ γάλα τῶν ἡμετέρων ποιμνίων, οὗτινος κέκτηται τὴν γλυκεῖαν ὁσμὴν καὶ τὰς ἐνδυναμωτικὰς ιδιότητας.

Ὅπως ἐξ αὐτοῦ ληφθῆ τὸ γάλα ἀρκεῖ νὰ χαρακτηθῆ ὁ φλοιὸς καὶ ἀμέσως τοῦτο ἐξέρεγεται. Ἀπάντων τῶν γαλακτοδένδρων τὸ σπουδαιότερον εὐρίσκειται ἐν Ἀμερικῇ, ἐντὸς τῶν δασῶν τῆς Ἀγγλικῆς Γουιάνης. Οἱ αὐτόχθονες καλοῦσι τοῦτο ὕα-ῦα, ὅπερ σημαίνει γλυκὺ-γλυκὺ. Πράγματι τὸ ἐξ αὐτοῦ ἀπορρέον γάλα εἶναι γλυκὺ καὶ δικαίως οἱ ἰθαγενεῖς, ὡς ἱερὸν θεωροῦσι τὸ δένδρον τοῦτο.

Τὸ ὕα-ῦα φέεται συνήθως παρὰ τὰς ὄχθας τῶν λιμνῶν καὶ ποταμῶν. Ἡ ἐντεριώνη καὶ ὁ φλοιὸς αὐτοῦ ἐγκλείουσι τόσον γάλα, ὥστε ὅταν κόπτωσι τὸ δένδρον τοῦτο τὰ ὕδατα καθίστανται λευκὰ ἐπὶ μίαν σχεδὸν ὥραν. Τὸ δένδρον τοῦτο ἀποτελεῖ τὸν πλοῦτον τῶν χωρῶν ἐκείνων.

Ἐν Ἀφρικῇ ἔχων τις βουτυρόδενδρα καὶ γαλακτοδένδρα δὲν ἔχει ἀνάγκην ποιμνίων, σταύλων καὶ ποιμένων· ἐν δὲ τῇ Γουιάνῃ ὁ κεκτημένος τὸ γαλακτοδένδρον, δύναται νὰ εἴπῃ, ὅτι δὲν ἔχει φυτὸν ἀλλ' ἀληθῆ μαστόν.

N. X. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΑΠΑΤΗ

(Μῦθος)

Ἀπὸ μικρὸ παιδί εἶταν ὁ φίλος μου μανιακὸς γιὰ τὰ ζᾶ· τ' ἀγαποῦσε καλῆτερα ἀπὸ τὰ παιδιὰ του καὶ ἀπὸ τὰ μάτια του· εἶταν νὰ τρελλαθῆ γιὰ ταῖς κόταις, τοὺς κοκκόρους, γιὰ ὅλα. Ὅταν ἐπάγαινε σπὸ χωριὸ δὲν ἄφινε γειτονιά ἀκούταχτη.

— Τί ὄμορφη κότα ποὺ θρέφεις, ἔλεγε στὴ μιά· τί περήφανο κοκκόρο μούχεις, ἔλεγε στὴν ἄλλη.

Ὅλοι οἱ φίλοι του τὸν ἤξευραν γιὰ τὴ μανία του καὶ γι' αὐτὸ τὸν ἔκραζαν κοκκορόμυαλο. Ὅμως εἶταν καλὸς φίλος· τὸ παραμικρὸ ἐπίστευε.

Ἡ αὐλὴ τοῦ σπιτιοῦ του εἶταν γιομάτη ἀπὸ κοκκόρια, κότες, κουτογάλλικα, χῆνες καὶ ἀπὸ κάθε λογῆς πουλι τῆς ὁμορφάδας καὶ τῆς καλιᾶς.

Μία μέρα ἐπῆγα νὰ τὸν βρῶ· εἶταν μεσημέρι· σὰν ἀδέσφια ἐκουβεντιάζαμε· ἡ ὀμιλία εἶταν γιὰ τὰ πουλιὰ. Τὰ κοκκόρια ἐφώναζαν περήφανα κάτω στὴν αὐλή.

— Ἐ! μοῦ λέει ὁ φίλος μου, σὰν φιλόσοφος, μπορεῖς νὰ μαντέψῃς;

— Σὰν τί πράγμα. . .

— Ποιὸς εἶνε ὁ καλῆτερος κοκκόρος στὴν αὐλή μου.

Ἐγέλασα γιὰ τὸ στοίχημα καὶ ἐκύταξα τὸ φίλο μου μὲ λίγο θαυμασμό.

— Βλέπω πῶς γελᾶς μοῦ εἶπε, σοῦ φαίνεται δύσκολο;

— Καὶ πολὺ· πῶς θὰ μπορέσω φίλε μου, νὰ μαντέψω ποιὸς εἶνε ἀπ' ὅλους τοὺς κοκκόρους σου ὁ καλῆτερος, ἀφ' οὐ δὲν τὸν κύταξα ἀπὸ κοντά, δὲν τὸν ἔπιασα στὰ χέρια καὶ δὲν εἶδα τὴ ράτσα του.

— Ὅλα αὐτὰ δὲν χρειάζονται γιὰ νὰ τὸν γνωρίσῃς, ἀπὸ τὴν καλῆτερη καὶ μεγαλύτερη φωνὴ μπορεῖς νὰ καταλάβῃς. Νά! ἀκούς αὐτὸν ποῦ φωνάζει, αὐτὸς θὰ εἶνε καὶ ὁ καλῆτερος, πιστεύετο, γιὰτί μοῦ τῶπαν πολλοί.

Αὐτὸς ὁ νόμος τοῦ καλοῦ φίλου μου μοῦ φάνηκε σὰν δύσκολος· κᾶτι ἤθελα νὰ πῶ μὰ τὸν ἄφηκα, γιὰτί ἐπίστευα πῶς κᾶτι θὰ ξέρη, ἀφ' οὐ εἶχε τόση μάθηση σ' αὐτὰ.

Εἶχα φύγη.

Κάθε πρωὶ μὲς τὰ χαράματα τὰ κοκκόρια τῆς γειτονιάς δὲν μ' ἄφιναν ἤσυχο. Ἐνας κοκκόρος μὲ τρομερὴ καὶ διαπεραστικὴ φωνὴ ἔκανε τὴ γειτονιά ἀνάστατο. Ἀπὸ τὸ δωμάτι μου τὸν ἐθάμαζα, γιὰ τὴ ξάστερη φωνὴ του ποῦ περνοῦσε ἀπὸ τὴν μιά στὴν ἄλλη ἄκρη τῆς γειτονιάς. Ἐθυμήθηκα τὰ λόγια τοῦ φίλου μου καὶ ἐπίστευσα πῶς θὰ εἶταν ὁ πλειὸ γερὸς καὶ ὄμορφος κοκκόρος τῆς γειτονιάς. Τί καλὸς κοκκόρος ποῦ θὰ εἶνε, εἶπα μὲ τὸ νοῦ μου. . .

Μία μέρα ἐπισκέφθηκα τὴ γειτονία ποῦ εἶχε τὸν ξακουσμὲνο πετεινό· ἀπὸ θαυμασμὸ θέλησα νὰ τὸν διῶ· ἐπῆγα κάτω στὴν αὐλή.

Τὸν εἶδα, τὸν ἐζύγωσα. . .

Πόσο λαθμενὴν εἶταν ἡ ἰδέα μου. Ἐνας ἀφτέρουγος, λιγνὸς κακομοῖρης, εἶταν ὁ φημισμένος καὶ τρομερὸς πετεινός.

Ἄλλο δὲν ἐθυμήθηκα παρὰ τὴν ἀπάτη τοῦ φίλου μου, τὴ δική μου, καὶ τῶν πολλῶν.

Κέρκυρα

ΗΛ. Α. ΣΤΑΥΡΟΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Τὰ δυστατικά τοῦ ἀνθρώπινου σώματος.

Ἐν τῷ φυσιογραφικῷ μουσεῖῳ Βασιγκτώνοσ ἐξετέθησαν ἐντὸς ὑάλινων δοχείων τὰ προϊόντα, ἅτινα δύναται τις νὰ λάθῃ ἐκ τοῦ ἀνθρώπινου σώματος.

Ὅτω ἐκ πτώματος ζυγίζοντοσ 6 1/2 ὀκάδας ἐλήφθησαν 37 ὀκάδες καὶ 176 δράμια ὕδατοσ, ὅπερ ἐπιτίθεται ἐντὸσ μεγάλῃσ βουκάλειωσ ἐκπλήσσοσ τοὺσ πολλοὺσ, ὅτινασ ἀγνωσοῦσι τὸ ποσὸν τοῦ ὕδατοσ, ὅπερ ἐμπερικλείει τὸ ἀνθρώπινον σῶμα· ἕτερον ὑάλινον δοχεῖον περικλείει τὸ ἐκ τοῦ σώματοσ ληφθὲν λεύκωμα (ἀσπράδι), ζυγίζον 1 ὀκάην καὶ 168 δράμια. Πλάξ ζυγίζουσα 3 ὀκάδασ καὶ 360 δράμια δεικνύει τὸ ποσὸν τῆσ κώλλασ, ὅπερ ἐξήχθη ἐκ τοῦ σώματοσ. Εἰσ ἕτερον ὑάλινον δοχεῖον εὐρίσκειται ὀλόκληρον τὸ καθαρόν λίπος, ζυγίζον 13 ὀκάδασ καὶ 182 δράμια, ἐνῶ ἐκ τῶν ὀστέων ἐλήφθησαν 3 ὀκάδασ καὶ 156 δράμια ἀνθρακικοῦ Ἀσβεστοῦ, ἐπιδεικνυόμενα ὡσαύτωσ. Πρὸσ τούτοισ ἐλήφθησαν ἀνά

155 περίπου δράμια (εὐρισκόμενα εἰς μικρὸν δοχεῖον): σακχάρου, ἀμύλου, φθωριασθεσιτίου καὶ χλωριονατρίου (μαγειρικοῦ ἁλατος). Κατὰ ταῦτα ἐξήχθησαν ἐκ τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος:

Ἰώωρ	=	37	ὀκάδ.	176	δράμια
Λεύκιμα	=	1	»	168	»
Κόλλα	=	3	»	360	»
Λίπος	=	13	»	162	»
Φωσφορικὸν } Ἀσβέστιον	=	3	»	426	»
Ἀνθρακικὸν } Ἀσβέστιον	=	0	»	156	»
Σάκχαρον	=	0	»	156	» ὡς ἔγγιστα
Ἀμύλον	=	0	»	155	»
Φθωριασθεσιτίον	=	0	»	155	»
Μαγειρ. ἁλας	=	0	»	156	»
Ἐν ὅλῳ		61	»	200	

Ἐτέρα ἀξιόλογος συλλογὴ περιλαμβάνει τὰ κυριώτατα στοιχεῖα ἐξ ὧν ἀπαρτίζεται τὸ ἀνθρώπινον σῶμα, ἔχοντα ὡς ἐξῆς:

Ὄξυγόρον	=	36	ὀκάδ.	320	δράμια
Ἰσορογόρον	=	6	»	0	»
Ἄζωτον	=	1	»	80	»
Ἀνθραξ	=	1	κυβικὸς ποῦς		
Χλώριον	=			40	»
Φθώριον	=			30	»
Φωσφόρον	=			166	»
Θεῖον	=			30	»
Νάτριον	=			20	»
Κάλιον	=			20	»
Σίδηρος	=			1	»
Ἀσβέστιον	=			500	»

Τὸ δηλητήριον τῆς Γρίπης.

Οἱ χημικοὶ Γρίφφιτς καὶ Λάδελλ εἶδον τελευταίως εἰς τὰς ἐκκρίσεις τῶν ἐκ γρίπης (ἰμφλουέντζας) πασχόντων πτώματι ἐν τῇ τινὶ ἀξιοσημειώτους ἔχουσαν ιδιότητα. Αὕτη εἶνε λευκὴ κρυσταλλικὴ οὐσία, εἰσαγομένη δὲ εἰς τὸν ὄργανισμὸν ἐν μικροτάτῃ δόσει προκαλεῖ ἴσχυρὸν πυρετὸν καὶ ἐν κάπως μεγαλειτέρῃ δόσει ἐπιφέρει τὸν θάνατον. Πτώματιναι καλοῦνται γενικῶς τὰ ἐν τοῖς πτώμασι παραγόμενα ἀλκοολοειδῆ δηλητήρια, ἡ δὲ ἐν λόγῳ ἐν τῷ ζῶντι ὄργανισμῷ παρὰ χθεῖσα φαίνεται νὰ εἶνε προῖον τῆς δράσεως ἢ ἀποσυνθέσεως τῶν μικροβίων τῆς γρίπης ἐν τῷ σώματι, εἰς αὐτὴν δὲ ὀφείλεται κατὰ κύριον λόγον ὁ πυρετὸς καὶ τὰ λοιπὰ φαινόμενα τῆς ἰμφλουέντζας.

Τὸ ἔργον τῶν σκωλήκων.

Οἱ σκωλήκες, τὰ μικρὰ καὶ ἀπόκληρα ἐκείνα ζῷα, ἐπὶ τῇ θῆα τῶν ὀπίων ἀποστρέφωμεν ἐξ ἀηδίας τὸ πρόσωπον, δὲν εἶνε καὶ τόσον ἄχρηστα εἰς τὸν ἄνθρωπον καὶ τὴν ζῷικὴν καθ' ὅλου φύσιν, ὅσον κοινῶς νομίζομεν. Οἱ σκωλήκες εἶνε ἀληθῶς οἱ προστάται, οἱ πρωτεργάται τῆς φυτικῆς ζωῆς· διανοίγουσιν ὅπως καὶ μικρὰ χάσματα ἐντὸς τῆς γῆς, καταστρέφουσι τὴν συμπαγῆ αὐτῆς σύστασιν καὶ τὴν καθιστώσιν ἐπιτηδείαν ὅπως δέχεται τοὺς ὑετοὺς καὶ τὰς ἕνας τῶν φυτῶν παρασύρουσιν ἄχυρα, μίσχους φύλλων καὶ μικροὺς κλάδους ἐντὸς τῶν ὀπίων ἐκείνων καὶ, τέλος, συσσωρεύουσιν ἐπ' αὐτῶν τόσοις μικροῦς βώλους γῆς, ὥστε μεταβάλλουσι πολλάκις τὸ ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τῶν ἔδαφος εἰς γόνιμον καλλιεργήσιμον ἄγρον.

Οἱ σκωλήκες ἀνασκάπτουσι τοιοῦτοτρόπως τὴν γῆν καὶ καταπίνουσι ποσότητά τινα ἐξ αὐτῆς χάριν τῶν περιεχομένων φυτικῶν οὐσιῶν, ἐξ ὧν τρέφονται, εἶτα δὲ διὰ τῶν περιττωμάτων τῶν, καθὼς ὑπελόγησεν ὁ Ἄρ-

βιν, φέρουσιν ἐτησίως εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ἔδαφος δέκα περίπου τόνους χρώματος κατὰ στρέμμα.

Ἄνευ λοιπὸν τῶν σκωλήκων ἡ γῆ θὰ ἦτο παρθένος, συμπαγῆς, ἀκατέργαστος, καὶ ἐπομένως ἄγονος· τοῦτο συνέβη πολλάκις, ὅτε οἱ σκωλήκες, εἴτε ἐκ τύχης εἴτε σκοπίμως κατεστράφησαν, τὸ δὲ ἔδαφος ἀνέκτησε τὴν ἀπολεσθεῖσαν γονιμότητά του τότε μόνον, ὅτε οἱ σκωλήκες ἐπανέλαβον τὸ γονιμοποιῶν ἔργον τῶν.

Τὶ ἀξίζουν αἱ γούναι.

Σίσυραι αἰτινες ἐκόστιζον ἄλλοτε 30 - 40 ρούβλια πωλοῦνται σήμερον πρὸς 150 ρούβλια, τοῦτο δὲ προέρχεται τὸ μὲν ἐκ τῆς προΐουσης συνεχῶς ἐξοντώσεως τῶν γουνοφόρων ζῶων εἰς τὰ δάση τῆς Σιθέρικε, τὸ δὲ διότι ἐν Γερμανίᾳ καὶ ἀλλαγῶ ἐδιπλασιάσθη ἡ ζήτησις τῶν σισυρῶν, ἀυξάνουσα πάντοτε σὺν τῇ αὐξήσει τοῦ πληθυσμοῦ τῶν πόλεων. Συνέπεια τούτου εἶνε ὅτι βαθμηδὸν ἄρχονται ὑποκαθιστάμεναι αἱ πολυτίμηαι γούναι δι' εὐθηνότερων καὶ ἰδίως τοιοῦτων κυνικῆς καὶ γαλικῆς (γατικῆς) προελύσεως· αἱ τοιαῦται ὅμως δὲν φέρονται μὲ τὰ φυσικὰ αὐτῶν χρώματα ἀλλὰ βράφονται, ὁ δὲ δῶλος οὗτος τοῦ βαψίματος ἤρχισε νὰ λαμβάνη μεγίστας διαστάσεις. Δοραὶ γαλῶν, αἵτινες ἄλλοτε ἐπωλοῦντο πρὸς 2 καπίκια, τιμῶνται σήμερον 30 - 40 καπικίων· εἰς πολλὰ μέρη ἤρχισεν ὡς ἐκ τούτου συστηματικὴ γαλοτροφία· αἱ δοραὶ συγκεντροῦνται εἰς τὰς πόλεις ὅπου μεταβάλλονται εἰς «ἀλώπεκας» ἐνῶ τὰς δοράς τῶν σκύλων μετασκευάζουσιν εἰς «Σκοῦνα».

Τὸ μέγιστον βάθος τῆς Μεσογείου.

Κατὰ τὰς νεωστὶ ὑπὸ τοῦ Ἰταλικοῦ ἀτμοπλοίου «Βασιγκτῶν» γενομένας καταμετρήσεις, τὸ μέγιστον βάθος τῆς Μεσογείου θαλάσσης εὐρίσκεται εἰς τὸ Ἴόνιον Πέλαγος, περίπου εἰς τὸ γεωγραφικὸν πλάτος τῆς Κρήτης, καὶ μεταξὺ τῆς νήσου ταύτης καὶ τῆς Σικελίας. Ἐκεῖ ἐπὶ ἐκτάσεως δύο σχεδὸν μιλίων εὐρέθη διὰ τῆς βολίδος βάθος 4000 μέτρων κατὰ μέσον ὄρον. Λίαν ἐνδιαφέρον εἶνε ὅτι, καθ' ἃ σήμερον ἔχει ἡ Γεωλογία, τὸ βαθύτατον τοῦτο μέρος τῆς Μεσογείου φαίνεται ὅτι εἶνε συνάμα καὶ τὸ ἀρχαιότατον, εἰς τὸ ὅποτον προσετέθησαν τὰ ἄλλα, καὶ τὸ ἀρχιπέλαγος ἐν μέρει, μῶλις εἰς σχετικῶς νεωτέραν ἐποχὴν, καὶ μετὰ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ ἀνθρώπου. Οἱ Ἰταλικοὶ θαλάσσιοι χάρται σημεῖουσι τὴν βαθυτάτην ταύτην καθίζησιν διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ διευθύνοντος τὰς ἰταλικὰς ἐρεῦνας τοῦ βάθους τῆς θαλάσσης, δηλ. τοῦ ἀντιναύρχου Magnaghi.

Τὸ μικρόδιον τοῦ τύφου.

Καθ' ἃ ἀνεκοίνωσεν ὁ Δυζαρδὲν Βωμῆς εἰς τὴν ἰατρικὴν ἀκαδημίαν τῶν Παρισίων, ἀνεῖδρον οἱ κ. κ. Δυδιέρ καὶ Βροῦλ τὸν πρόξενον τοῦ κοιλιδοτύφου. Εἶνε διπλόκοκκος εὐρισκόμενος κυρίως εἰς τοὺς πνεύμονα τοῦ ἀσθενοῦς, σπανιώτερον δὲ εἰς τὸ αἷμα, τὸν σπλῆνα κ.λ.π.

Ἡ μεγίστη δόξα.

Ὁ Δανικὸς τύπος πραγματεύεται τὸ ζήτημα τῆς κατασκευῆς μακροῦ Τούνηλ κάτω τοῦ μεγάλου Βέλτ, μεταξὺ Ζεελάνδης καὶ Φύνεν. Ἀφορμὴν εἰς τὸ σχέδιον τοῦτο ἔδωκεν ἡ δυσκολία τῶν συγκοινωνιῶν κατὰ τὸν χειμῶνα· ἵνα ἔχωσιν ἐκ Ζεελάνδης κατὰ τὸν καιρὸν τῶν παγετῶν, ἀσφαλῆ συγκοινωνίαν μὲ τὴν ἡπειρωτικὴν Εὐρώπην καὶ δι' αὐτῆς μὲ τὴν Ἀγγλίαν εἶνε ἀπαραίτητον τὸ Τούνηλ (ὑποδρόμιος σήραξ) ὑπὸ τὸν μέγαν Βέλτ ἀπὸ τοῦ Ἀλσάκω Πόντ διὰ Σπρόγγος εἰς Κουνδσῶεδ.